



تصادفات

سکوی هفتم تصادفات در اختیار خراسان رضوی

بیات | تلخ است اما برایمان تکراری شده است. انگار، روزی نیست که لایه لای انبوه خبرها عکس ها و فیلم های تصادفات جاده ای و درون شهری را نبینیم و تلفاتش را از چشم نگذارانیم. آن قدر پرتکرار شده اند که از دیدن تصاویر و خواندن جزئیاتش ضربان قلبمان بالا نمی رود و ذهنمان درگیر نمی شود که چرا این اتفاق افتاد. قسمت پیشگیرانه ما چرا که دست ماست کدام است؟ حال و روز خانواده متوفیان و زخمی شده ها را کمتر تصور می کنیم، چون مرگ را برای همسایه می دانیم و باور نداریم که شاید سانحه بعدی برای ما یا عزیزانمان باشد. آخرین آمار منتشر شده از وضعیت تصادفات درون شهری و جاده ای تأمل برانگیز است و حکایت از اعدادی دارد که هر کدام حدیثی مفصل است از واقعیت هایی تلخ و تکراری شده.

نسبت تعداد تصادف ها درون شهری وسایل نقلیه به مجموع جمعیت (تعداد به ۱۰هزار نفر)



نسبت تعداد تصادف ها برون شهری وسایل نقلیه به مجموع جمعیت (تعداد به ۱۰هزار نفر)



نسبت تعداد فوت شدگان تصادف ها به مجموع جمعیت (تعداد به هزار نفر)



نسبت تعداد مجروح شدگان تصادف ها به مجموع جمعیت (تعداد به هزار نفر)



خون در رگ های زندگی

۲۴ خرداد، روز یادآوری نیاز به اهدای خون یا همان اهدای زندگی است



به طور مداوم انجام بدهند. این جامعه شناس در عین حال از عملکرد سازمان انتقال خون هم انتقادی می کند: مسئله ای که وجود دارد این است که گاه از این سازمان پیام های دوگانه و متعارضی دریافت می کنیم. به عنوان مثال پس از وقوع حادثه ای شبیه زلزله یا ریزش آوار مردم برای اهدای خون هجوم می آورند اما سازمان می شنود که اعلام شده است دیگر برای اهدای خون مراجعه نکنید و نیاز مرتفع شده است. به این ترتیب آدم ها را دچار حس دوگانه می کنند که بیایند یا خیر و به کنش بی فایده بودن امر خیرخواهانه می رسند. این دو پیام و دو ذهنیت باعث می شود آدم ها دچار سردرگمی شوند. در حالی که باید به صورت مستمر گفته شود که همیشه به خون اهدایی نیاز داریم و همیشه هم خون افراد را تحویل بگیرند.

وی مسئله سومی را هم مطرح می کند: در کنار آن نیاز داریم که برای مردم شفاف سازی شود که خوششان چطور و کجا استفاده می شود و با نشان دادن افراد نیازمند، مردم به شکل واقعی ببینند که خوششان چگونه جان چه کسی را نجات می دهد. زیرا شهروندان دوست دارند نتیجه کار اینترگرانه خود را ببینند. برای همین گاهی به جای انداختن پول در صندوق آن را به متکدیان می دهند. چون رضایت رادر چهره افراد به طور مستقیم می بینند. ترویج بیشتر اهدای خون نیازمند تبلیغات مستمر سازمان است که پیام هایی منظم و متوالی به مردم منتقل کند.

پایگاه اهدای خون، به این ترتیب هم سلامتی جسمی دارم و هم به دیگران کمک کرده ام.

● زکات سلامتی ام را می دهم

بیشترین نکته ای که به آن تأکید دارد جنبه نوع دوستی و ماجر است، «من اهدای خون را زکات سلامتی جسمم می دانم». محمد رضا انصاری ر اماندی با ۵۶ بار اهدای خون تا ۴۱ سالگی باور دارد که در امری شریک است که اثرات مثبت خونی من ۵ منفی است، همان گروه های دیگر و گروه خودش باشد. این نعمتی است از سوی خداوند که زکاتش را با اهدای خون مداوم می پردازم.»

کارت عضویت اهدایش بر اساس طبقه بندی سازمان انتقال خون نقره ای است. محمد رضا ادامه می دهد: اولین بار هجده ساله بودم که خون اهدا کردم و به خاطر وضعیت جسمانی خوب هر سال صد درصد و بدون استثنا سه نوبت یا اغلب چهار نوبت خون اهدا می کنم.

ماه های اهدایش هم ترتیب دارند: نوبت اول هر سال در فروردین است. دومین روز اهدای خون یعنی نهم مرداد و سوم یا چهارم را می گذارم برای پاییز که فاصله سه یا چهار ماه رعایت شود. عضو درجه یک سازمان انتقال خون است و در فهرست اضطرابی دانشگاه علوم پزشکی قرار دارد و بارها برای اهدای خون فوری فراخوانده شده است. خودش دلایل مختلفی را در ادامه ر اهتش مؤثر می داند: شاید

در میان همکاران و هم صنفی هایش تبلیغ کننده اهدای خون است اما باز هم انتخاب خود فرد را مهم می داند: در بین همکارانم و دوستانم تبلیغ می کنم اما هنوز خیلی ها از اهدای خون هراس دارند. برخی هم دچار مشکل کم خونی و مواردی از این دست هستند و سلامتی خودشان به خطر می افتد. با وجود اینکه که کار کار خیر است، سلامتی هر فرد در اولویت است.

سمانه نکته دیگری را از قلم انداخته است و اینجا یادآوری می کند: مسئله مهمی که خیلی ها فراموش می کنند تغذیه پس از اهداست که من به همه توصیه می کنم. در غیر این صورت پس از آن دچار عوارضی می شوند که ممکن است آن ها را از اهدای خون دوباره منصرف کند.

خاطره اش از اهدای مستمر این است که یک بار برایش پیامکی از سازمان رسید که نیاز مبرم به گروه خونی ۵ مثبت را اعلام می کرد. کمی طول کشید تا به پایگاه برسد اما پس از مراجعه با تعداد زیادی از افراد مواجه شد، «من کمی دیرتر رسیدم اما پایگاه به قدری شلوغ بود که نیازشان را تأمین می کرد و حتی دیگر نیازی به ماندن من هم نبود. یعنی بیشتر آن ها که پیامک رادیده بودند به آن کنش نشان داده بودند.»

کرونا که تمام شد و استخرها باز شدند دوباره کارش را آغاز کرد و ادامه اهدای خون را. این بانوی ورزشکار تأکید می کند: من شرایط جسمی خودم را به طور کامل می شناسم و به محض اینکه احساس پر خونی و سنگینی می کنم، می روم سراغ

تغذیه، موضوع مهم پس از اهدای خون

خانم است. این جمله شاید برای شروع یک توصیف عجیب باشد اما وقتی بدانید فقط فقط ۴،۵ درصد از اهدا کنندگان کشوری سازمان انتقال خون و ۵،۴ درصد خراسانی هارن هستند، متوجه می شوید که سخن گفتن با بانویی از این دست کمیاب است، همانند گروه خونی ۵ منفی اش. سمانه شهبازی متولد سال ۵۷ است و آن طور که خودش به خاطر می آورد از حدود پانزده سال پیش خون دادن را آغاز کرده است. کارت اهدای خونسش ۲۹ بار مهر خورده است. در پاسخ به سؤال درباره اینکه چطور یادید که منفی جامعه زنان درباره خون دادن وارد این وادی شده است، توضیح می دهد: بله، اهدای خون در میان زنان کمتر است. من هم به طور اتفاقی و در حین ورزش متوجه شدم که توانایی اهدای خون دارم. سال ها پیش در مطالعاتم خوانده بودم که شنا جزو ورزش هایی است که حجم خون را بالا می برد و به همین دلیل برخی همکارانم اهدا کننده خون شده بودند. همین شد که من هم اهدای خون را آغاز کردم.

وی ادامه می دهد: بارها از وضعیت جسمی خودم متوجه پر خونی می شدم اما پس از اهدای خون، نتیجه سبکی و حال خوب بود که معلوم می شد خونم به سرعت جایگزین می شده است. در زمان کرونا اما کمتر خون دادم چون استخرها تعطیل بودند و ورزش نمی کردم و از طرفی از شیوع کرونا هم می ترسیدم.

کارنامه اهدای خون مشهد



تداوم تپش قلب ها پروفسور اردشیر قوام زاده رئیس انجمن پیوند سلول های بنیادی خون ساز اگر چه با افتخار از حضور ۴۵۰ فوق تخصص خون و سرطان شناسی در کشور یاد می کنم اما تپش قلب ها با وجود خون تداوم می یابد. پیوند مغز استخوان بدون وجود خون و پلاکت در دسترس تقریباً غیر ممکن است. ایران دومین کشور از لحاظ تعداد پیوند سلول های بنیادی خون ساز در جمعیت بیماران تالاسمی است که بدون فداکاری اهدا کنندگان خون سالم انجام ناپذیر است.	الگوی دیگران باشیم دکتر ایرج خسرو نیا متخصص داخلی و رئیس هیئت مدیره جامعه علمی پزشکان روزی جهانی اهدا کنندگان خون را به هممراجعه کنندگان به مراکز اهدای خون سازمان انتقال خون ایران تبریک می گویم و امیدوارم این عزیزان که خیرخواهانه به دنبال نجات جان هموطنانشان هستند، الگوی دیگران باشند. مهم ترین مایع حیات خون است و بسیاری از آسیب دیدگان تصادفات جاده ای و دیگر بیماران، با اهدای خون به زندگی بازمی گردند و امیدواریم تعداد مراکز اهدای خون گسترش پیدا کند.	هدیه آنچه جایگزینی ندارد دکتر محسن نفر فوق تخصص نفرولوژی و رئیس انجمن بیماران کلیوی ایران بزرگ ترین مشکل بیماران کلیوی کم خونی است و به رغم وجود داروهای برای جبران این درد، برخی اوقات نیاز خیلی شدید به تزریق خون دارند و یکی از ضرورت های جدی زندگی این بیماران، فراورده های خونی ای همچون پلاکت و پلاسماست که توسط اهدا کنندگان ذخیره می شود بدون جایگزینی چون پلاسماست که توسط اهدا کنندگان وجود دارد.	مصدق بنی آدم دکتر حسن ابوالقاسمی فوق تخصص خون و سرطان شناسی کودکان اهدای خون یکی از بهترین پیوندهاست که عضوی از شمایه کمک یک انسان دیگر می آید و مصداق عینی شعر بنی آدم اعضای یکدیگرند در فرهنگ اهدای خون است. اهدای خون یکی از ساده ترین و کم خرج ترین کارهایی است که می توان با آن نواب زیادی پر دوجان چند انسان را نجات داد. به همین دلیل از همه ملت عزیز ایران می خواهم که بیایند و به جمع اهدا کنندگان خون بپیوندند.	عامل پیشرفت علم جراحی پروفسور محمدعلی یوسف نیا فوق تخصص جراحی قلب پیشرفت علم جراحی در ایران مرهون حضور اهدا کنندگان خون است و انجام اعمال جراحی متفاوت بدون کمک اهدا کنندگان خون ممکن نیست. سازمان انتقال خون با ایجاد هم گرایی و تسهیل کار خون را از مردمان نیکوکار به بیماران نیازمند می رساند و این کار بزرگ ارسال ها انجام داده است فاجعه بار انتقال خون پیش از تأسیس این سازمان در کشور سال ها گذشته است.
---	---	--	--	---